

«La cohabitació no té efectes perversos»

A partir d'aquesta setmana iniciem una sèrie d'entrevistes amb destacats polítics francesos que ens aportaran algunes claus sobre les pròximes eleccions a França. En primer lloc publicuem una entrevista realitzada en exclusiva per a EL TEMPS amb Alain Juppé, ministre i portaveu del govern de Jacques Chirac.

Gema Pinana

Les eleccions presidencials franceses se celebren els propers 24 d'abril —primera volta— i 8 de maig —segona volta—. A hores d'ara, els dos candidats de la dreta ja han començat la pre-campanya. Jacques Chirac, del Reagrupament per la República —IRPR—, neogaullista, va presentar-se el passat 16 de gener. Raymond Barre, de la Unió Democràtica Francesa —UDF— liberal centrista, va fer-ho el també passat 8 de febrer.

El fet que François Mitterrand, el candidat socialista que les enquestes anuncien com a probable guanyador, amb prop d'un 40% dels vots, encara no hagi presentat la seva candidatura, ha obligat Chirac i Barre a barallar-se entre ells. Aquest és el joc que Mitterrand pensa mantenir ben bé fins a mitjan març. La incògnita, doncs, se centra a saber qui serà el representant de la dreta que passarà a la segona volta.

Per a l'ultradreta Front Nacional, de Le Pen, les enquestes anuncien un 10% dels vots i per als comunistes, només un 5%.

—A les esquerres, diversos petits candidats i el candidat del partit socialista. En la dreta, dos candidats en llista: Jacques Chirac i Raymond Barre. La diferència política amb els candidats de l'esquerra és notòria, però ¿quina és la diferència fonamental entre Jacques Chirac i Raymond Barre?

—Chirac i Barre pertanyen a la mateixa majoria. El Reagrupament per la República i la Unió per la Democràcia Francesa governen plegats des de fa dos anys i pel que fa a la societat, a la política, tenen la mateixa filosofia general, això explica que hi haja una gran convergència en les idees proposades per la majoria en aquesta elecció. ¿Significa que els dos candidats són idèntics? No, per descomptat. Primer, cada un té la seua pròpia personalitat

amb les seues qualitats i defectes; i, després, també tenen una visió política diferent. Ja ho vam veure el 1986. Jacques Chirac va considerar que no tenia més remei que assumir la responsabilitat del poder ja que els francesos així ho volien; d'això se n'ha dit cohabitació. Raymond Barre tenia un altre punt de vista. Avui dia també tenen un demble polític diferent. Barre vol dissoldre l'Assemblea Nacional Francesa, Jacques Chirac posa en relleu que aquesta Assemblea li ha prestat suport durant dos anys i que no veu cap raó per a no seguir-hi confiant. A més, garantirà al govern continuïtat i eficàcia

immediata. Dues diferències gens desdenyables.

—Jacques Chirac preconitza una nova fase en la marxa dels assumptes d'estat si l'elegeixen president. ¿Quin són els punts forts del seu programa pel que fa a terrorisme, Mercat Comú, Europa, llocs de treball, educació i política familiar?

—Faria falta molt de temps per a contestar aquesta pregunta, perquè la llista és llarga. Resumiré dient-li que l'ambició de Jacques Chirac consisteix a imprimir a França el màxim dinamisme dins d'Europa des d'ara fins al final del seu septenni; això implica donar forta prioritat a la competitivitat de les empreses, a l'educació i formació —ja que en aquest terreny hem de recuperar el retard acumulat; i, així mateix, realitzar importants esforços en favor de la política familiar com, per exemple, el que ja hem anunciat, és a dir, el salari mínim per a la dona a casa seua de 4.700 francs. Pel que fa a Europa, Jacques Chirac està decidit a fer tot el que faça falta per tal que el 1992 es garantessen les màximes possibilitats de funcionament al mercat únic, cosa que ja va demostrar a Brussel·les. Em pense que en aquesta negociació Jacques Chirac tingué un

«Chirac i Barre no són en absolut idèntics».

XI CAMPANYA CARLES SALVADOR

NOUS CURSOS DE
LLENGUA I CULTURA
DEL PAÍS VALENCIÀ

Nivells:

Iniciació castellanoparlants

Elemental

Mitjà

Superior

Preparatori professorat.

En acabar el curs els alumnes obtindran un certificat vàlid per a oposicions, contractes de treball, etc.

INFORMACIÓ:

**Centre
Carles Salvador**

VALÈNCIA:

C/. Morafín, 15, 6a. C.P. 46002.
Tel. 351 17 27.

CASTELLÓ DE LA PLANA:

C/. Enmig, 24,4a. C.P. 12001.
Tel. 20 56 67.

ALACANT:

C/. Pablo Iglesias, 29-entresol.
C.P. 03004. Tel. 520 56 67.

«Jacques Chirac farà el que faça falta per arribar al mercat europeu únic».

paper molt important perquè la cimera de caps d'estat i de govern fóra un èxit. Quant a la inseguretad i el terrorisme, de fa anys el govern ha obtingut resultats incontestables i satisfactoris, dins del país i alhora de cara als moviments terroristes. Pense en particular en el terrorisme basc amb la detenció de Philippe Bidart, número u del moviment independentista francès Iparretarrak, dels membres d'Acció Directa, i amb l'expulsió dels militants independentistes bascos espanyols.

—Després de l'experiència de dos anys de cohabitació, experiència que el primer ministre considera positiva per al seu govern, en la pitjor de les hipòtesis per a vostès, ¿creu Alain Juppé que pot continuar aquesta cohabitació?

—Ningú no sap què entranya el futur. Sí que li puc dir que el 1986 la legitimitat popular, que es va expressar amb motiu de les eleccions legislatives, dugué al poder Jacques Chirac i la seua majoria. Havíem guanyat, mentre que el president de la República havia perdut. Vam anar al poder per poder dur a cap la nostra pròpia política. Resulta evident que, si el 1988 triaren Mitterrand, hi hauria una nova legitimitat que eixiria de les urnes i seria ell qui s'esforçaria per fer-se càrrec dels assumptes d'estat i realitzar la política socialista, i això canvia radicalment els

elements del problema. Això, doncs, no és possible comparar les condicions de la cohabitació entre el 86 i el 88 i el nou context polític que es crearà el 1988.

—Segons la seua opinió, ¿no creu vostè que un dels majors beneficiaris de l'èxit de l'acció governamental de Jacques Chirac ha sigut François Mitterrand, la quota de popularitat del qual estava en el seu punt més baix el març del 86?

—La cite, a vostè, la nit del 8 de maig. I com que estic persuadit que Jacques Chirac guanyarà, vostè s'adonarà que la cohabitació no té els efectes perversos que acaba d'evocar.

—¿Quins són els trets predominants de Jacques Chirac com a polític, com a home?

—Voluntat, ardor, coratge i fidelitat. Jacques Chirac vol ser el president de tots els francesos, d'una França unida i forta, motriu del desenvolupament europeu. És un home generós, amb un gran cor, profundament preocupat pels problemes que comporta la societat moderna, respectuós dels drets humans —ell nomenà, en el seu govern, per primera vegada en la història de la política de França, un ministre dels Drets Humans—, i profundament vinculat a la divisa: Llibertat, Igualtat, Fraternalitat. □